

The Wind Did Never Cease to Blow

By Elder Aroldo B. Cavalcante
Of the Seventy

Vítr nikdy nepřestal vát

Starší Aroldo B. Cavalcante
sedmdesátník

October 2024 general conference

We can help others progress in their journey to receive God's blessings.

In 2015, in the state of Pernambuco, Brazil, 62 members of the J. Reuben Clark Law Society cooperated with the state Prosecutor's Office in investigating the legal challenges of residents in four different nursing homes. For five hours one Saturday, these attorneys interviewed over 200 residents one by one, each of whom had been functionally forgotten by society.

During their interviews, they discovered several crimes that had been committed against the elderly residents, such as abandonment, mistreatment, and misappropriation of funds. A key pillar of this law society is to care for the poor and in need. Just two months later, the prosecutor successfully filed charges against the responsible parties.

Their assistance is a perfect example of King Benjamin's teaching "that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God."

One resident I personally interviewed during the pro bono project was a kindhearted 93-year-old woman named Lúcia. Grateful for our service, she jokingly exclaimed, "Marry me!"

Surprised, I responded: "Look over there at that beautiful young woman! She is my wife and the state prosecutor."

She quickly fired back: "So what? She is young, pretty, and can easily get married again. All I have is you!"

The wonderful residents did not have all their problems solved that day. They undoubtedly continued to experience hardship from time to time

Můžeme druhým pomáhat kráčet dál po jejich cestě k získání Božích požehnání.

V roce 2015 v brazilském státě Pernambuco spolupracovalo 62 členů právnické společnosti J. Reuben Clark Law Society se státním zastupitelstvím při vyšetřování právních problémů klientů čtyř různých pečovatelských domů. Jednu sobotu po dobu pěti hodin hovořili tito právníci s více než 200 klienty, kteří byli společností prakticky opomíjeni – s každým jednotlivě.

Během rozhovorů právníci odhalili několik trestných činů, které byly na těchto seniorech spáchány, jako například zanedbávání, týrání či zpronevěra finančních prostředků. Hlavní náplní práce této právnické společnosti je péče o chudé a potřebné. O pouhé dva měsíce později státní zástupce úspěšně podal na odpovědné strany obžalobu.

Pomoc této společnosti je dokonalým příkladem toho, čemu učil král Beniamin: „Když jste ve službě bližních svých, jste pouze ve službě svého Boha.“

Jednou z klientek, s níž jsem během tohoto pro bono projektu osobně hovořil, byla dobrosrdečná 93letá žena jménem Lúcia. Byla vděčná za naši službu a žertem zvolala: „Vezmi si mě za ženu!“

Překvapeně jsem odpověděl: „Podívejte se tamhle na tu krásnou mladou ženu! To je moje manželka a zároveň státní zástupkyně.“

Hbitě odvětila: „No a co? Je mladá, hezká a může se snadno znovu vdát. Zato já mám jenom tebe!“

Těmto úžasným lidem se toho dne nevyřešily všechny problémy. Nepochybně dál čas od času zažívají těžkosti podobné jako Jaredité v člunech

like the Jaredites in their boats on the challenging journey to the promised land, “buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them.”

But that Saturday, the nursing home residents knew that regardless of their earthly anonymity, they were known personally by a loving Heavenly Father, One who responds to even the simplest of prayers.

The Master of masters caused “a furious wind” to blow the Jaredites toward promised blessings. Similarly, we can decide to serve as a humble gust of wind in the Lord’s hands. Just as “the wind did never cease to blow” the Jaredites toward the promised land, we can help others progress in their journey to receive God’s blessings.

Several years ago, when Chris, my dear wife, and I were interviewed for my calling as bishop, our stake president asked me to prayerfully consider names to recommend as counselors. After hearing the names I recommended, he said I should know a few things about one of the brethren.

First, this brother could not read. Second, he didn’t have a car he could use to visit members. Third, he always—always—used sunglasses at church. Despite the president’s honest concerns, I felt strongly that I should still recommend him as my counselor, and the stake president supported me.

The Sunday my counselors and I were sustained in sacrament meeting, the surprise on the members’ faces was evident. This dear brother slowly made his way up to the stand, where the overhead lights reflected brightly across his sunglasses.

As he sat by my side, I asked him, “Brother, do you have problems with your vision?”

“No,” he said.

“Then why do you use sunglasses at church?” I asked. “My friend, the members need to see your eyes, and you must be able to see them better too.”

In that moment, he took off his sunglasses and never used them at church again.

This beloved brother served at my side until my release as bishop. Today, he continues to serve faithfully in the Church and is an example of dedication and commitment to the Lord Jesus Christ. And yet, years ago, he was an unknown sunglass-wearer sitting essentially forgotten in

při své náročné cestě do zaslíbené země, „pohřbeni v hlubinách mořských kvůli vlnám jako hory, které se o ně tříštily“.

Ale onu sobotu tito klienti pečovatelských domů poznali, že bez ohledu na jejich pozemskou anonymitu je osobně zná milující Nebeský Otec – Ten, který odpovídá i na ty nejprostší modlitby.

Pán pánů způsobil, aby „zuřivý vítr“ hnál Jaredity směrem k zaslíbeným požehnáním. Podobně se i my můžeme rozhodnout, že budeme sloužit jako pokorné poryvy větru v Pánových rukou. Tak jako „vítr nikdy nepřestal váti“ a hnál Jaredity směrem k zaslíbené zemi, můžeme i my druhým pomáhat kráčet dál po jejich cestě k získání Božích požehnání.

Před několika lety, když jsme měli s mou drahou manželkou Chris pohovor ohledně mého povolání biskupem, mě president kůlu požádal, abych s modlitbou zvážil jména těch, které bych doporučil jako rádce. Poté, co si vyslechl jména, která jsem doporučil, řekl, že bych měl o jednom z těchto bratrů něco vědět.

Zprvu – tento bratr neuměl číst. Zadruhé – neměl auto, díky němuž by mohl navštěvovat členy. Zatřetí – vždycky, vždycky, měl na shromáždění na očích sluneční brýle. Navzdory prezidentovým upřímným obavám jsem měl silný pocit, že ho mám přesto doporučit jako svého rádce, a president kůlu mě podpořil.

Oné neděle, kdy mně a mým rádcům byla na shromáždění svátosti vyjádřena podpora, bylo v tvářích členů znát překvapení. Tento drahý bratr pomalu vystoupal na stupínek, kde se od jeho slunečních brýlí jasně odrážela světla na stropě.

Když se posadil vedle mě, zeptal jsem se ho: „Bratře, máš problém se zrakem?“

„Ne,“ odpověděl.

„Proč tedy na shromáždění nosíš sluneční brýle?“ zeptal jsem se. „Příteli, členové potřebují vidět tvé oči a ty je musíš být také schopen vidět lépe.“

V tu chvíli si sluneční brýle sundal a již nikdy je na shromáždění nepoužil.

Tento milovaný bratr sloužil po mém boku až do doby, kdy jsem byl jako biskup uvolněn. Dnes dál věrně slouží v Církvi a je příkladem oddanosti a věrnosti Pánu Ježíši Kristu. A přesto byl před lety neznámým nositelem slunečních brýlí, který sedával v podstatě opomíjen v jedné z lavic

the pews of the chapel. I often wonder, “How many faithful brothers and sisters sit forgotten among us today?”

Whether we are well-known or forgotten, trials will inevitably come to each one of us. As we turn to the Savior, He can “consecrate [our] afflictions for [our] gain” and help us respond to our trials in a way that facilitates our spiritual progression. Whether for nursing home residents, a misjudged Church member, or anyone else, we can be “the wind [that] did never cease to blow,” bringing hope and guiding others to the covenant path.

Our beloved prophet, President Russell M. Nelson, made an exciting and inspiring invitation to the youth: “I reaffirm strongly that the Lord has asked every worthy, able young man to prepare for and serve a mission. For Latter-day Saint young men, missionary service is a priesthood responsibility. ... For you young and able sisters, a mission is also a powerful, but optional, opportunity.”

Every day, thousands of young men and women answer the Lord’s prophetic call by serving as missionaries. You are brilliant, and as President Nelson has said, you can “have more impact on the world than any previous generation!” Of course, that does not mean you will be the best version of yourself the moment you step foot in the missionary training center.

Instead, you might feel like Nephi, “led by the Spirit, not knowing beforehand the things which [you] should do. Nevertheless [you] went forth.”

Perhaps you feel insecure like Jeremiah did and want to say, “I cannot speak: for I am a child.”

You might even see your personal shortcomings and want to cry out like Moses did: “O my Lord, I am not eloquent ... : but I am slow of speech, and of a slow tongue.”

If any of you beloved and mighty young men and women is having a thought like this right now, remember that the Lord has answered, “Say not, I am a child: for thou shalt go to all that I shall send thee.” And He promises, “Therefore go, and I will be with thy mouth, and teach thee what thou shalt say.”

Your transformation from your natural to spiritual self will occur “line upon line, precept upon precept” as you earnestly strive to serve

v kapli. Často si říkám: „Kolik věrných bratrů a sester dnes mezi námi sedí opomíjeno?“

Ať již jsme všem dobře známí, nebo jsme opomíjeni, zkoušky nevyhnutelně dopadají na každého z nás. Když se obrátíme ke Spasiteli, On může posvětit „strasti [naše] ku prospěchu [našemu]“ a pomoci nám reagovat na zkoušky tak, aby nám to přineslo duchovní pokrok. Ať již se jedná o klienty pečovatelského domu, o mylně posuzovaného člena Církve nebo o kohokoli jiného, můžeme být větrem, který „nikdy nepřestal váti“ a který přináší naději a vede druhé na cestě smlouvy.

Náš milovaný prorok, president Russell M. Nelson, předal mládeži úžasnou a inspirující výzvu: „Znovu důrazně potvrzuji, že Pán žádá každého způsobilého a schopného mladého muže, aby se připravoval na misi a sloužil na ní. Pro mladé muže Svatých posledních dnů je misionářská služba kněžskou zodpovědností. ... Pro vás, mladé a schopné sestry, je misie také mocnou, avšak dobrovolnou příležitostí.“

Každý den tisíce mladých mužů a žen naplňují Pánovo prorocké povolání tím, že slouží jako misionáři. Jste úžasní, a jak řekl president Nelson, můžete „mít na svět větší vliv než kterákoli předchozí generace!“ To samozřejmě neznamená, že v okamžiku, kdy vstoupíte do misionářského výcvikového střediska, budete tou nejlepší verzí sebe sama.

Spíše se možná budete cítit jako Nefi, „[vedeni] Duchem, [nevědouce] předem to, co [učiníte]. Nicméně [půjdete] dále.“

Možná se budete cítit nejistě podobně jako Jeremiáš a bude se vám chtít říci: „Neumím mluvit, nebo dítě jsem.“

Možná si dokonce uvědomíte své osobní nedostatky a budete chtít zvolat jako Mojžíš: „Pane, nejsem muž výmluvný, ... nebo zpozdilých úst a neohbitého jazyku jsem.“

Pokud kohokoli z vás milovaných a mocných mladých mužů a žen právě teď napadají podobné myšlenky, pamatujte na to, že Pán odpověděl: „Neříkej, dítě jsem, nýbrž k čemuž tě koli pošli, jdi.“ A slibuje: „Tedy jdi, a já budu v ústech tvých, a naučím tě, co bys mluvit měl.“

Vaše proměna z přirozeného člověka na duchovního nastane „řádku za řádkou, předpis za předpisem“, zatímco se budete upřímně snažit

Jesus Christ in the mission field through daily repentance, faith, exact obedience, and hard work to “find constantly, teach repentance, and baptize converts.”

Though you wear a name tag, sometimes you may feel unrecognized or forgotten. However, you must know that you have a perfect Heavenly Father, who knows you personally, and a Savior, who loves you. You will have mission leaders who, despite their imperfections, will serve you as “the wind [that] did never cease to blow” in guiding you along your journey of personal conversion.

In the “land that floweth with milk and honey” you will serve in on your mission, you will be spiritually reborn and become a lifelong disciple of Jesus Christ as you draw near to Him. You can come to know that you are never forgotten.

Though some may wait “a long time” for relief, for they “have no man” that can yet help, the Lord Jesus Christ has taught us that no one is ever forgotten by Him. On the contrary, He was a perfect example of seeking out the one in every moment of His mortal ministry.

Each of us—and those around us—faces our own storms of opposition and waves of trials that submerge us daily. But “the wind [will not] cease to blow towards the promised land ... ; and thus [we shall be] driven forth before the wind.”

Each of us can be a part of this wind—the same wind that blessed the Jaredites in their journey and the same wind that, with our help, will bless the unrecognized and forgotten to reach their own promised lands.

I testify that Jesus Christ is our Advocate with the Father. He is a living God and acts as a strong wind that will always guide us along the covenant path. In the name of Jesus Christ, amen.

sloužit Ježíši Kristu v misijním poli prostřednictvím každodenního pokání, víry, striktní poslušnosti a usilovné snahy, „neustále nacházet, učit o pokání a křtít obrácené“.

I když nosíte jmenovku, můžete mít někdy pocit, že vás druzí neberou na vědomí nebo vás opomíjejí. Musíte však vědět, že máte dokonalého Nebeského Otce, který vás osobně zná, a Spasitele, který vás miluje. Budete mít vedoucí misie, kteří vám navzdory svým nedokonalostem budou sloužit jako „vítr, [který] nikdy nepřestal váti“, aby vás vedli na vaší cestě osobního obrácení.

V oné „zemi mlékem a [medem] oplývající“, v níž budete na misi sloužit, budete duchovně znovuzrozeni a stanete se celoživotními učedníky Ježíše Krista, když se Mu přiblížíte. Můžete poznat, že nejste nikdy opomenuti.

Ačkoli někteří možná čekají na pomoc již dlouho, neboť nemají nikoho, kdo by jim ještě mohl pomoci, Pán Ježíš Kristus nás učí, že On nikdy nikoho neopomíjí. Naopak, On byl dokonalým příkladem toho, jak v každém okamžiku své služby ve smrtelnosti vyhledával jednotlivce.

Každý z nás i lidé kolem nás čelí vlastním bouřím protivenství a vlnám zkoušek, které nás denně zaplavují. Avšak „vítr nikdy [nepřestane] váti směrem k zaslíbené zemi; a tak [budeme] hnáni větrem vpřed“.

Každý z nás může být součástí tohoto větru – téhož větru, který požehnal Jareditům na jejich cestě, a téhož větru, který s naší pomocí požehná těm, které druzí neberou na vědomí nebo kteří jsou opomenuti, aby dopluli do své vlastní zaslíbené země.

Svědčím o tom, že Ježíš Kristus je naším Přímluvcem u Otce. Je to žijící Bůh a působí jako silný vítr, který nás vždy povede po cestě smlouvy. Ve jménu Ježíše Krista, amen.